L'empordanesa María Sánchez transforma les emocions en aquarel·les i poesia

L'escriptora i il·lustradora presenta al bar de La Cate de Figueres la seva primera exposició, Herbari emocional, una mostra d'aquarel·les i textos poètics inspirats en la natura que coincideix amb la publicació de la seva última novel·la, El frío de la obsidiana, ambientada a Egipte

María Sánchez Cuenca (1972) s'autodefineix com una persona molt curiosa i extremadament vital. "Jo no m'avorreixo mai, sempre tinc alguna cosa per fer, em plantejo reptes i penso: Què tinc a perdre?", explica. A banda de ser educadora al Centre d'Educació Especial Mare de Déu del Mont, de Vilafant, dedica les hores que li queden a la família, a caminar, a fer quilòmetres —activitat que l'apassiona—, però també a conrear les arts, principalment la literatura, la il·lustració i la pintura, que li han servit, sovint, de refugi. Tal és la passió que fa pocs mesos va presentar la seva última novel·la, El frío de la obsidiana, ambientada a Egipte, i ara ha traduït al castellà i ha il·lustrat la coberta de la segona, que té com a escenari Figueres i l'Empordà, Una oportunitat per estimar. A més, aquest dissabte 21 de novembre, a les sis de la tarda, inaugura al bar de La Cate, a Figueres, la seva primera exposició, Herbari emocional, una mirada botànica i poètica al batec de la natura. Amb ella, María Sánchez mostra públicament una sèrie d'aquarel·les de traç delicat i proposa una mirada personal a la natura, que tant l'ha ajudat, a través de la pintura i la poesia.

María Sánchez explica que ella ha dibuixat i experimentat sempre, però aquest estiu passat va posar-se a crear una sèrie d'aquarel·les, que són les que ara exposa, acompanyades de breus textos poètics, cosa que li permet "sumar els dos vessants". Aquestes obres neixen d'un moment delicat de salut i, així, han estat, per a ella, "un suport" essencial que li ha donat forces per mirar la vida amb optimisme i afrontar aquesta situació. "Crear, sigui escriure o pintar, sempre ha estat terapèutic per mi", explica. La necessitat de viure el present també l'ha animat a fer el pas d'exposar-les ara juntament amb altres il·lustracions que ja tenia, principalment rostres femenins de traç delicat i embolcallats de flors que l'han inspirat. En aquest sentit, aprofitant les rutes que fa, observa atentament l'entorn natural i, sobretot, les plantes i flors, amb el seu llenguatge simbòlic i el seu esclat de colors. "El que més m'agrada són els retrats", assegura Sánchez. Els ha plasmat en aquarel·la, una tècnica "molt pràctica i relaxant", però que no deixa marge a l'error. "Jo no busco la perfecció, vull captar la frescor, els colors, la calma, allò que m'han fet sentir", diu. Aquestes obres només les havia vist el seu entorn proper, però, per obtenir "un judici imparcial més extern", ha preguntat a les IA, amb una reacció molt bona. Que aquesta exposició s'instal·li, a més, a La Cate l'entusiasma —"Figueres és molt cultural", diu—, sobretot perquè des de fa un temps forma part del grup CaTeatre, de La Cate, un pas que va fer animada pel seu home.

Dues de les aquarel·les de María Sánchez, exemples de la seva mirada delicada i resilient. / María Sánchez

Aquesta exposició coincideix amb l'aparició, ara fa uns pocs mesos, de la seva última novel·la, El frío de la obsidiana. Era l'any passat quan, per Setmana Santa, María Sánchez va visitar Egipte. Explica que sempre s'ha sentit atreta pel món clàssic i després de viatjar a Grècia li quedava pendent Egipte on, com ja li havia passat anteriorment, l'escriptora va submergir-se en l'ambient, observant tot el que passava al seu voltant i imaginant possibles històries. Va ser quan, ja a casa va començar a escriure El frío de la obsidiana, novel·la que porta al lector a recòrrer el mateix trajecte que va fer ella de la mà d'uns personatges que, entre temples, deserts i una cultura que els desborda, hauran de prendre decisions que els poden canviar la vida. Un d'ells, la protagonista, és la Mar, una dona d'uns 50 anys "amb desitjos i interessos" que inicia aquell viatge des de Figueres tenint molt present a la seva germana, que havia mort de càncer. De fet, l'autora li dedica aquest llibre "a la memòria del meu pare, de l'Eva, la Martina, d'Ismael i de tantes persones que, sense rendir-se mai, van ser vençudes pel càncer".

Notícies relacionades i més

L'escriptora empordanesa amb les seves últimes creacions literàries. / Cristina Vilà

María Sánchez es va estrenar en la literatura amb la novel·la El adiós de Laura; va seguir-li Una oportunitat per estimar, de la qual ara n'ha fet una versió més pulida i traduïda per ella mateixa al castellà, llengua en la que diu se sent més còmode i té més lectors i, finalment, Ha valido la pena on retrata una part de la vida de la seva mare. Explica que ella no cerca la fama -"no vull dedicar-me a això i encara ara em costa dir que soc escriptora", comenta- i no perd el temps buscant una agent o una editorial que la publiqui. Ho fa ella mateixa. A més compta amb el seu home que és "el meu principal crític".Tot el temps que hauria de dedicar a presentar, donar-se a conèixer o intentar vendre els seus llibres en fires, ella el vol dedicar a escriure, pintar o caminar a l'aire lliure. També a la seva família, als seus. "Jo vull gaudir del procés", conclou.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/cultura/2026/11/21/lempordanesa-maria-sanchez-transforma-les-emocions-aquarelles-poesia-136671304.html